U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Pavla Vrchy a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu,** se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Obvodním soudem pro Prahu 4** a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 56 EC 228/2010, o zaplacení částky 16 903,39 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **Letiště Praha, a.s.,** IČO 28244532, se sídlem v Praze 6, K Letišti 1019/6, zastoupené Mgr. A. B., a žalovaného **L. B.,**

takto:

I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4, pod sp. zn. 56 EC 228/2010, o zaplacení částky 16 903,39 Kč s příslušenstvím, **je soud.**

II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 4. října 2010, čj. 56 EC 228/2010 - 11, **se zrušuje.**

Odůvodnění:

Návrhem doručeným dne 23. února 2012 se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 4 ve věci žaloby vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 56 EC 228/2010.

Z předloženého soudního spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Předchůdkyně žalobkyně Česká správa letišť s.p. uzavřela s žalovaným na základě telefonní přihlášky pro MTO PRG ze dne 9. 9. 2003 smlouvu, kterou se žalobkyně zavázala zřídit žalovanému pobočkovou analogovou telefonní stanici v telefonní síti ČSL, s.p. a jejím prostřednictvím mu poskytovat služby. Žalobkyně je vedena v evidenci podnikatelů pod pořadovým číslem 2599 s předmětem podnikání – neveřejné služby, který byl oznámen podle § 13 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů. Neveřejné služby zahrnují:

-pronájem okruhů
-ostatní hlasové služby
-služby přístupu k síti Internet
-služby přenosu dat

Všechny uvedené služby byly poskytovány na územní Hlavního města Praha - Letiště Praha-Ruzyně. Současně bylo v evidenci uvedeno, že žalobkyně nemá oprávnění podle § 79 a § 104 výše uvedeného zákona.

Ke dni 30. 9. 2011 žalobkyně oznámila ukončení výše uvedených činností.

Dále se ze spisu zjišťuje, že žalovaný se zavázal za využívání sjednaných služeb zaplatit žalobkyni sjednanou cenu. Žalobkyně vyfakturovala žalovanému částku v celkové výši 16.903,39 Kč, kterou však žalovaný na výzvu neuhradil.

Žalobkyně podala proti žalovanému dne 12. 8. 2010 u Obvodního soudu pro Prahu 4 návrh na vydání elektronického platebního rozkazu na zaplacení této částky s příslušenstvím.

Obvodní soud pro Prahu 4 usnesením ze dne 4. října 2010, čj. 56 EC 228/2010 - 11, výrokem I. řízení zastavil, výrokem II. určil, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu a výrokem III. rozhodl o vrácení soudního poplatku. V odůvodnění uvedl, že z obsahu žaloby plyne, že se jedná o spor mezi osobou vykonávající telekomunikační činnost na straně jedné a účastníkem na straně druhé. Pravomoc k projednání a rozhodnutí sporu je svěřena Českému telekomunikačnímu úřadu podle ustanovení § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 6. listopadu 2010.

Český telekomunikační úřad (dále jen „navrhovatel“) poté podal návrh zvláštnímu senátu k rozhodnutí záporného kompetenčního sporu. Navrhovatel konstatoval, že žalobkyně požaduje po žalovaném dlužnou částku na základě Telefonní přihlášky pro MTO PRG ze dne 9. 9. 2003. Uvedl mimo jiné, že pravomoc ČTÚ je dána podle ustanovení § 129 odst. 1 zákona pouze v případě sporů mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné a účastníkem, popř. uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto Zákonem nebo na jeho základě. Žalobkyně však není osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona, podle kterého jsou komunikačními činnostmi zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací a provozování přístrojů. Žalobkyně však neposkytovala žalovanému veřejně dostupné služby elektronických komunikací ve smyslu výše uvedeného zákona, nýbrž mu poskytovala pouze služby neveřejné. Tyto služby jsou nabízeny a provozovány pouze v prostorách areálu Letiště Praha a nejsou nabízeny mimo tento areál ani nejsou nijak inzerovány, jedná se pouze o služby pro uzavřený okruh subjektů, např. nájemce kancelářských a jiných prostor v areálu Letiště Praha, a to pouze v případě jejich zájmu. Žalovaný tak není v postavení účastníka služeb elektronických komunikací, tudíž se ani nemůže jednat o porušení povinnosti uložené zákonem o elektronických komunikacích. Spor mezi žalobkyní a žalovaným není sporem o zaplacení ceny za poskytnutou veřejně

dostupnou službu elektronických komunikací, ale sporem vyplývajícím ze soukromoprávního vztahu, k jehož rozhodování má pravomoc soud.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

S účinností od 1. ledna 2003 se postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost vydat rozhodnutí podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Navrhovatel (též „*Úřad*“) je zřízen podle § 3 zákona o elektronických komunikacích jako ústřední správní úřad pro výkon státní správy ve věcech stanovených tímto zákonem, včetně regulace trhu a stanovování podmínek pro podnikání v oblasti elektronických komunikací a poštovních služeb.

Ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) zákona o elektronických komunikacích zakládá pravomoc Úřadu rozhodovat ve sporech tam, kde tak stanoví tento zákon; pravidla pro rozhodování účastnických sporů obsahuje zákon v § 129 odst. 1: „*Úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Úřad rovněž rozhoduje spory v případech, kdy na straně osoby vykonávající komunikační činnost (§ 7) nebo účastníka, popřípadě uživatele, došlo ke změně na jinou osobu, zejména z důvodu postoupení pohledávky, převzetí dluhu, přistoupení k závazku.*“

Podle ustáleného výkladu zvláštního senátu (srov. např. usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009 - 12, publikované pod č. 1994/2010 Sb. NSS) je třeba současného naplnění dvou podmínek k tomu, aby byla dle výše citovaných pravidel první věty § 129 odst. 1 založena pravomoc navrhovatele rozhodnout účastnický spor.

První podmínkou je osobní předpoklad spočívající jednak na straně osoby, která musí vykonávat komunikační činnost, jíž se podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozumí „*a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů dle § 73 citovaného zákona*“. Osoba účastníka musí splňovat charakteristiku stanovenou § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích („*účastníkem se rozumí každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto službě*“), popřípadě osoba uživatele musí splňovat charakteristiku stanovenou § 2 písm. b) zákona o elektronických komunikacích („*uživatelem se rozumí každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací*“); veřejně dostupnou službou elektronických komunikací se dle § 2 písm. o) cit. zákona rozumí „*služba elektronických komunikací, z jejíhož využívání není nikdo předem vyloučen*“. Podle druhé věty § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je pravomoc navrhovatele rozhodnout spor založena rovněž v případech, ve kterých sice budou účastníky osoby odlišné od osob uvedených ve větě první téhož ustanovení, k jejich účastenství však dojde na základě změny závazku v osobě věřitele či dlužníka; to vše za předpokladu, že spor mezi původními účastníky sporu byl oprávněn rozhodnout navrhovatel.

Druhou nezbytnou podmínkou je věcný předpoklad, jenž vychází z ustanovení *„pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě*".

Pokud jde o první, osobní, předpoklad, z výpisů vycházejících z databáze navrhovatele a z obchodního rejstříku je zřejmé, že žalobkyně není osobou vykonávající komunikační činnost. Takový charakter nepropůjčuje žalobkyni ani Telefonní přihláška pro MTO PRG, na jejímž základě byla uzavřena smlouva o zřízení pobočkové telefonní stanice (jejím předmětem tedy nebyla žádná z činností uvedených v § 7 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích).

Rovněž osoba žalovaného nenaplňuje ve vztahu k žalobkyni charakteristiku účastníka ani uživatele podle § 2 písm. a) a b) zákona o elektronických komunikacích.

Žalobkyně ani žalovaný nejsou ani osobami, na něž by byla postoupena pohledávka osob splňujících charakteristiku osoby vykonávající telekomunikační činnost, resp. účastníka či uživatele.

Lze tak uzavřít, že v posuzovaném případě není dán osobní ani věcný předpoklad pravomoci Českého telekomunikačního úřadu spor rozhodnout; pravomoci soudů se tedy tato věc nevymyká, neboť podle § 7 odst. 1 o. s. ř. soudy rozhodují *„spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.*"

Zvláštní senát z uvedených důvodů vyslovil, že k rozhodnutí o věci je dána pravomoc soudu (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., výrok I.).

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení obvodního soudu.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále tedy bude Obvodní soud pro Prahu 4 pokračovat v řízení o podané žalobě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 17. září 2012

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu